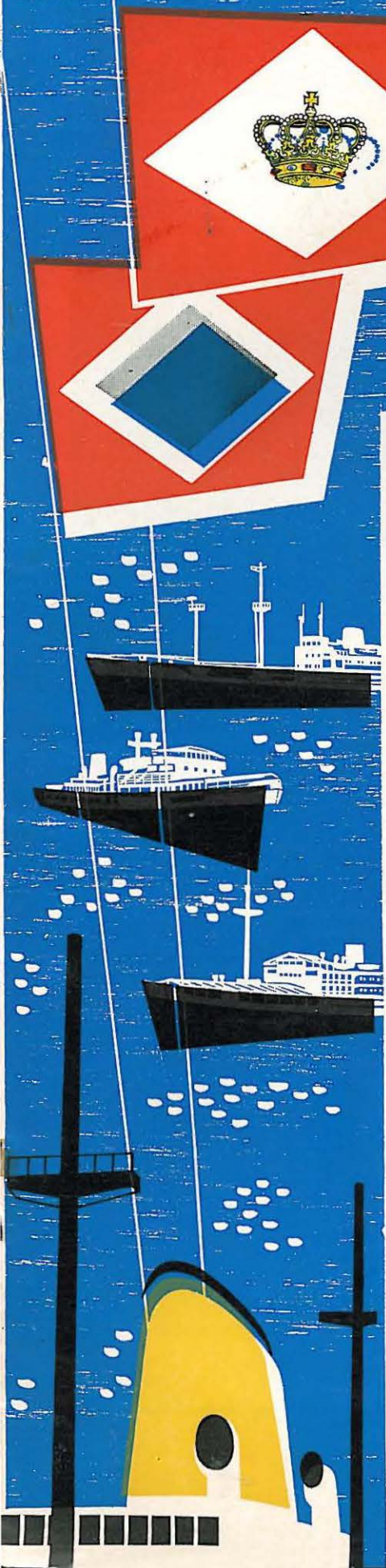
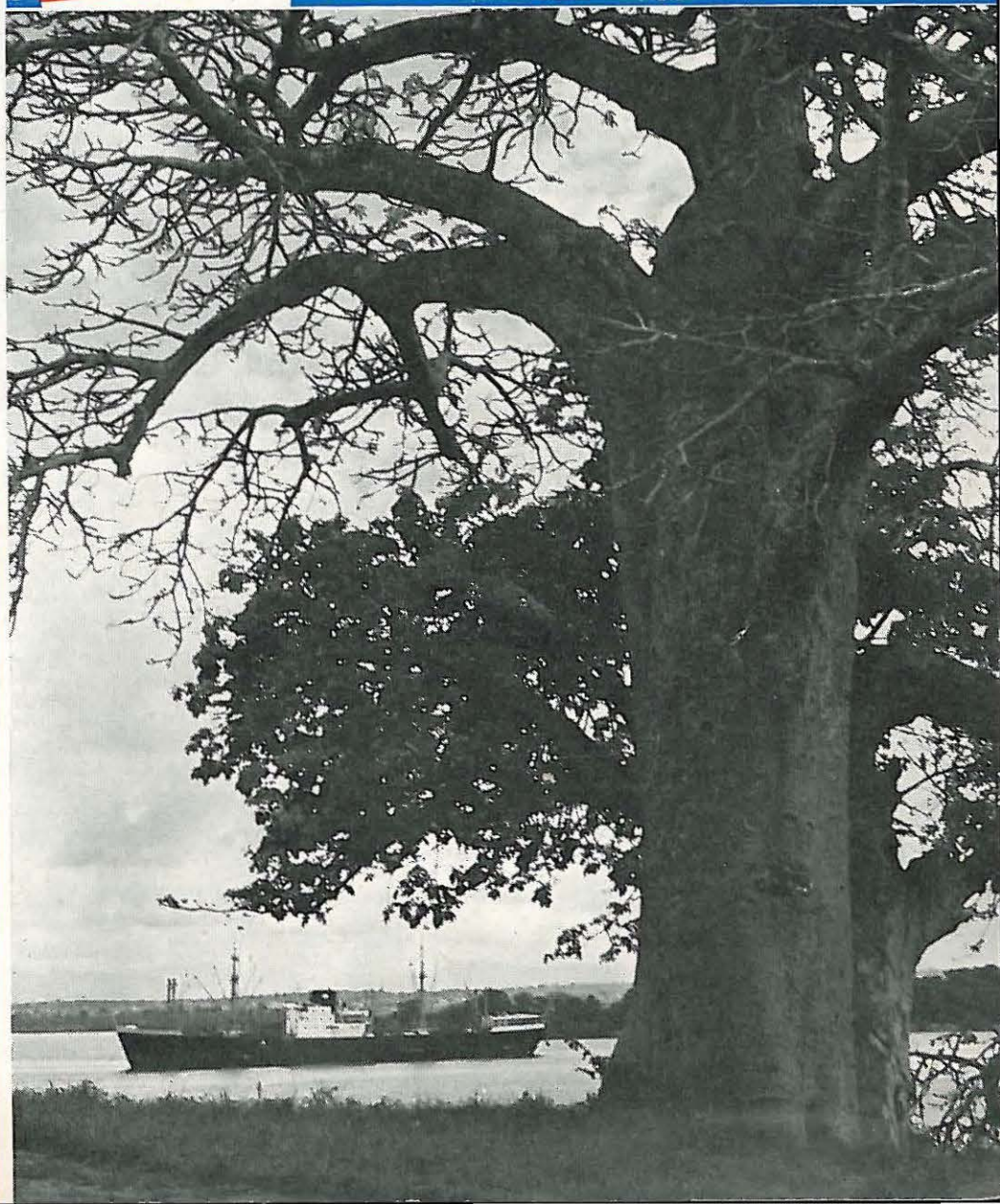

De uitlaat

PERSONEELSORGaan DER

N.V. KONINKLIJKE PAKETVAART-MAATSCHAPPIJ
N.V. NEDERLANDSE TANK-EN PAKETVAART MAATSCHAPPIJ
HOLLANDSE VRACHTVAART MAATSCHAPPIJ N.V.

**De Redactie
bestaat uit:**

Redactrice:

Mej. Mr. M. C. Dijkshoorn

Redactiecommissie:

G. J. Boom AS/PV

H. A. de Jong P.Z.

R. Romswinkel AS/P & A

J. M. van Suylekom V.Z.

R. J. de Vries B.T.D.

Alle stukken „De Uitlaat” betreffende te adresseren:

De Redactie van „De Uitlaat”
p/a N.V. Koninklijke Paket-
vaart-Maatschappij.

„Het Scheepvaarthuis” - Post-
bus 714 AMSTERDAM

Kopij voor het augustus-num-
mer dient vóór 15 juli in het
bezit van de redactie te zijn.

Bij de foto op de voorpagina:

Deze opname van het m.s.
„Straat Madura” onder een
oude Baobab boom ter rede
van Tanga, werd gemaakt door
Gezagvoerder H. Zeylstra.

Z.K.H. DE PRINS

DER NEDERLANDEN

1911 - 29 JUNI - 1963

(foto Max Koot)

Ter nagedachtenis aan de Heer M. C. KONING

Op 13 juni 1963 overleed in de ouderdom van ruim 89 jaar de heer M. C. Koning.

Na een korte carrière bij de Koninklijke Marine trad hij in 1906 in dienst bij de K.P.M. In 1912 werd de heer Koning reeds benoemd tot lid van de Directie in het toenmalige Nederl.-Indië. President-Directeur in 1916, welke functie hij in 1919 neerlegde om zijn benoeming tot Directeur van de Stoomvaart Maatschappij „Nederland” te volgen. Van 1920 tot medio 1953 was de heer Koning lid van de Raad van Bestuur der K.P.M.; waarvan gedelegeerde in de jaren 1920-1948 en Voorzitter van 1937 tot 1948.

Hetgeen de heer Koning voor de Paketvaart heeft betekend, is in klein bestek niet te memoreren. Volstaan moet worden met te vermelden, dat hij op hoge posten twee wereldoorlogen heeft meegemaakt. In de jaren van zijn Directeurschap heeft hij met zijn tijdgenoten Lambach en Cornets de Groot zeer veel bijgedragen tot de ontplooiing van de toen nog jonge Paketvaart, niettegenstaande de handicap, dat uitbreiding van de vloot met nieuwe schepen in die oorlogsjaren tot de onmogelijkheden behoorde. In de jaren 1940/1945 rustte op hem als Voorzitter van de Raad van Bestuur een zware verantwoordelijkheid, o.a. voor de gezinnen van de opvarenden, die aan boord van K.P.M.-schepen deel namen aan de geallieerde oorlogsvoering. Toen de Duitsers, in het kader van hun oorlogsvoering, de uitkering van delegaties verboden, regelde de heer Koning dat die gezinnen hun delegaties — nu illegaal — bleven ontvangen.

Bij de crematie heeft de heer Delprat op voortreffelijke wijze de heer Koning niet alleen als Directeur, maar bovenal als warmvoelend mens geschetst. Trouw aan het bedrijf waarmede hij was verbonden, maar bovenal trouw aan zijn beginselen en zijn eenmaal gegeven woord. Zich nimmer op de voorgrond stellend en immer hulp biedend, wanneer men terecht een beroep op hem meende te moeten doen. Een bijzondere plaats in zijn hart hadden de Ridders van de Militaire Willemsorde. Hun jaarlijkse bijeenkomsten, onder zijn leiding als Ere-Voorzitter van het Fonds Ridderdagen, wist hij door zijn eenvoud en hartelijkheid immer tot een genoeglijk samenzijn te maken.

Bij zijn afscheid van de Paketvaart in 1953 ontving de heer Koning de Gouden Paketvaart Medaille voor zijn bijzondere verdiensten jegens haar, terwijl zijn naam thans nog verbonden is aan het M. C. Koning Studiefonds, dat in 1949 werd opgericht om de oorlogswezen van de K.P.M. in de gelegenheid te stellen de door hen gewenste studie te volgen.

Dat de K.P.M. zijn grote liefde had, bleek wel uit de bezoeken, welke de heer Koning ook na zijn aftreden regelmatig aan het Amsterdamkantoor bleef brengen en de belangstelling, welke hij daarbij voor de gang van zaken bleef tonen. Dit heeft hij tot op hoge leeftijd, niettegenstaande het gaan hem steeds moeilijker werd, volgehouden.

Een voorbeeldig Nederlander en een volbloed K.P.M.'er is van ons heengegaan, wiens nagedachtenis wij in hoge ere zullen houden. Dat hij in vrede moge rusten.

K.P.M.-BEDRIJFSNIEUWS

In juni trad wederom congestie op in Kuwait en Mombasa. Als gevolg daarvan ondervonden de in deze maand naar de Perzische Golf en Middellandse Zee varende schepen veel oponthoud.

Het m.s. „Waingapoe” embarkeerde eind mei te Jeddah de 145 pelgrims welke het schip in zijn Noordreis van Oost-Afrika naar Jeddah had vervoerd.

Naast het m.s. „Keerkring” vonden ook de mss. „Kaloekoe” en „Karossa” emplooi op het traject Rangoon-Singapore v.v. al dan niet via de tussenhavens Penang, Port Swettenham en Malacca.

Het vaargebied van de drie „SA”-schepen lag op het traject Singapore-Phnom Penh alsmede Phnom Penh-Haiphong v.v.

K.P.M.-JOURNAAL

Op 21 mei jl. keerde de Heer A. P. Krul, Chef Administratie, van zijn dienstreis naar het Verre Oosten terug in Nederland.

De Heer H. H. W. de Groot, Chef B.T.D., vertrok op 6 juni jl. op dienstreis naar Durban, Mombasa, Bahrain, Singapore en Hong Kong.

Na een verblijf van enige weken te Singapore keerde de Chef Nautische Dienst, de Heer A. J. J. de Feyter, op 9 juni jl. in Nederland terug.

N.T.P.M.-NIEUWS

Scheepsposities per juni 1963

m.s. „Senegalkust” A. Freetown	1-7-63
m.s. „Congokust” A. Amsterdam	21-6-63
m.s. „Zuiderkerk” A. Townsville	29-6-63
m.s. „Sloterkerk” A. Fremantle	26-6-63
s.s. „Westertoren” A. Lourenco Marques	5-7-63
s.s. „Munttoren” A. Trinidad	22-6-63

H.V.M.-NIEUWS

Scheepsposities per juni 1963

m.s. „Hollands Diep” A. Vancouver	22-6-63
m.s. „Hollands Duin” V. Durban	15-6-63
m.s. „Hollands Dreef” A. Singapore	25-6-63

ZOMER-REUNIE VERENIGING OUD-EMPL: K.P.M.

Woensdag 5 juni hield de nu reeds 39 jaar bestaande Vereniging van Oud-Emplôye's der Koninklijke Paketvaart Maatschappij haar Jaarlijkse Zomerreunie, ditmaal in het mooi gelegen Sonsbeek Paviljoen te Arnhem.

Toen om even elf uur de bijna 400 deelnemers aanwezig waren werd aldaar, onder spontaan applaus, de K.P.M.-vlag gehesen.

Als Vertegenwoordiger van de Directie was aanwezig Mr. F. H. von Meijenfeldt, vergezeld van zijn echtgenote. Het ruime terras en de gazons boden al dadelijk een gezellig aanzien en overal zag men de hartelijke begroetingen tussen vrienden en oud-collega's. Eén der voornaamste doelstellingen der Vereniging, t.w. het onderhouden van oude vriendschapsbanden, ging hiermede in vervulling.

Mede door de K.P.M. donatie was het de Vereniging mogelijk om de deelnemers een koffietafel aan te bieden. Deze werd om 1.00 uur geserveerd en was zeer goed verzorgd.

Hierna werd het gezellig samenzijn nog geruime tijd op de terrassen voortgezet, ook maakten velen gebruik van de gelegenheid tot wandelen in het mooie park.

Het fraaie weer op deze dag heeft er zeer veel toe bijgedragen om de Reunie, waarop de deelnemers met genoegen zullen terugzien, tot een volledig succes te maken.

Samengesteld door en ontvangen van hr. Komen (Secretaris).

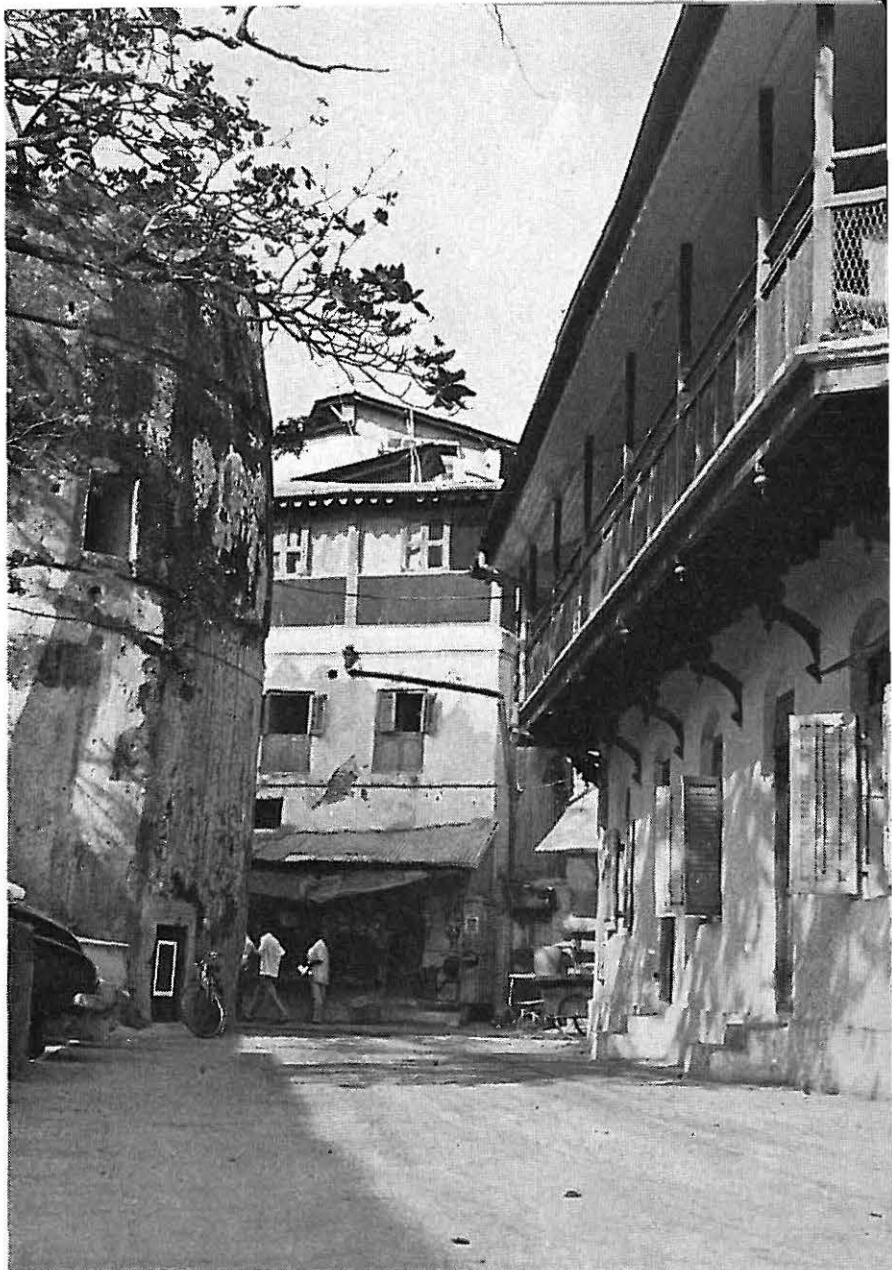
MISVERSTAND

Het is ons gebleken, dat velen in de overtuiging leven, dat op 4 september a.s. het 75-jarig bestaan van de K.P.M. zal worden herdacht.

Wij willen echter gaarne de aandacht er op vestigen, dat weliswaar op 4 september 1888 de acte van oprichting van de Koninklijke Paketvaart-Maatschappij werd gepasseerd, maar dat met de exploitatie een aanvang werd gemaakt op 1 januari 1891. Deze datum is ook voor eerdere jubilea bepalend geweest, zodat de herdenking van het 75-jarig bestaan op 1 januari 1966 zal vallen.

BESTE FOTO VAN DE MAAND

De prijs van f 15, voor de „beste foto van de maand” ontvangt de heer J. L. Schijfsma, 5e Werktuigkundige a/b m.s. „Waikelo”, voor zijn opname van een straatje van Zanzibar.

VERSLAG OVER HET JAAR 1962 VAN DE STICHTING SOCIAAL FONDS DER N.V. KONINKLIJKE PAKETVAART-MAATSCHAPPIJ

Omtrent de activiteiten over 1962 van het fonds, waarvan het Bestuur door de herbenoeming door de K.P.M. van de heer W. A. van Alebeek ongewijzigd bleef, kan het volgende worden medegedeeld.

In 1962 werden in totaal 10 verzoeken ontvangen, waarvan 6 rechtstreeks en 4 via derden werden ingediend.

In het afgelopen jaar werden in 7 gevallen bijdragen ter tegemoetkoming van bijzondere uitgaven gedaan, waarvan één geval in 1962 was toegezegd.

In 3 gevallen werden renteloze voorschotten verstrekt, terwijl in één geval het saldo van een renteloos voorschot, dat in 1961 was verstrekt, wegens verslechterde financiële omstandigheden werd kwijtgescholden.

In één geval werd voor drie jaar een toelage toegekend i.v.m. opname in een bejaardentehuis.

Hoewel niet tot het verslagjaar behorend, zij vermeld dat het Steunfonds van de Vereniging van Oud-Employé's der K.P.M. in haar verslagjaar en door middel van een circulaire aan de

niet-leden van deze Vereniging nog eens op het bestaan van het Sociaal Fonds heeft gewezen, omdat de indruk bestaat dat nog te weinigen zich van het bestaan van het Sociaal Fonds bewust zijn.

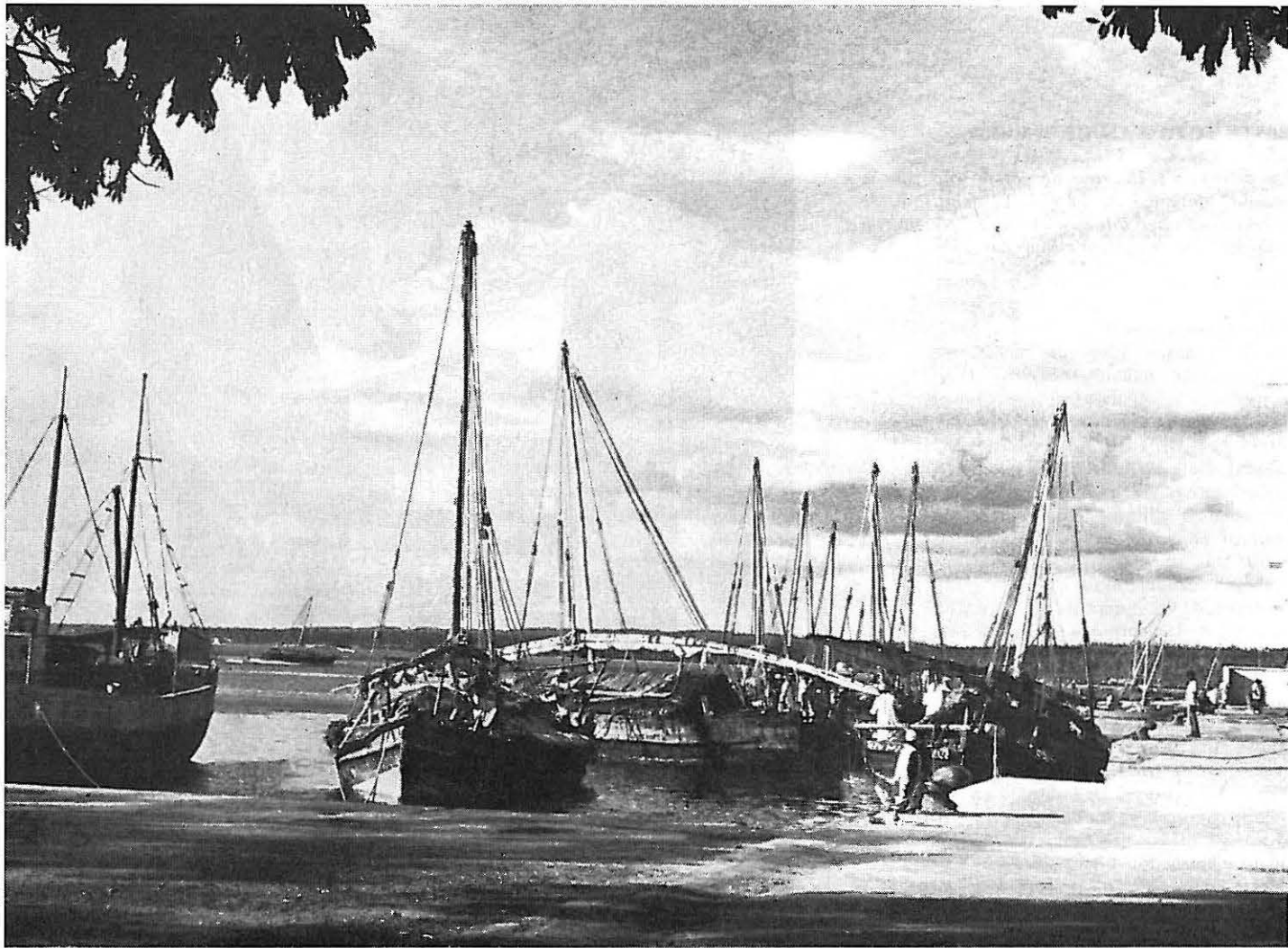
RECTIFICATIE BERICHT IN DE NEDERLANDSE PERS

In een gedeelte van de Nederlandse pers is kort geleden het bericht opgenomen, dat het K.P.M.-kantoor te Singapore zou worden gesloten.

Naar aanleiding hiervan werden wij van verschillende zijden benaderd of deze mededeling juist was.

Teneinde mogelijke twijfel te dien aanzien weg te nemen, zij hierbij nadrukkelijk medegedeeld, dat van sluiting van ons kantoor te Singapore geen sprake is en dat het betreffende bericht derhalve onjuist is.

Na informatie is ons gebleken dat het misverstand bij de pers-bureaus, die het bericht over het K.P.M.-kantoor hebben gelanceerd, is ontstaan door de foutieve vertaling van een uit Singapore naar Nederland gezonden telegram betreffende de samenvoeging van de SMN en KRL-kantoren te Singapore. Abusievelijk is in het gewraakte bericht het K.P.M.-kantoor genoemd.

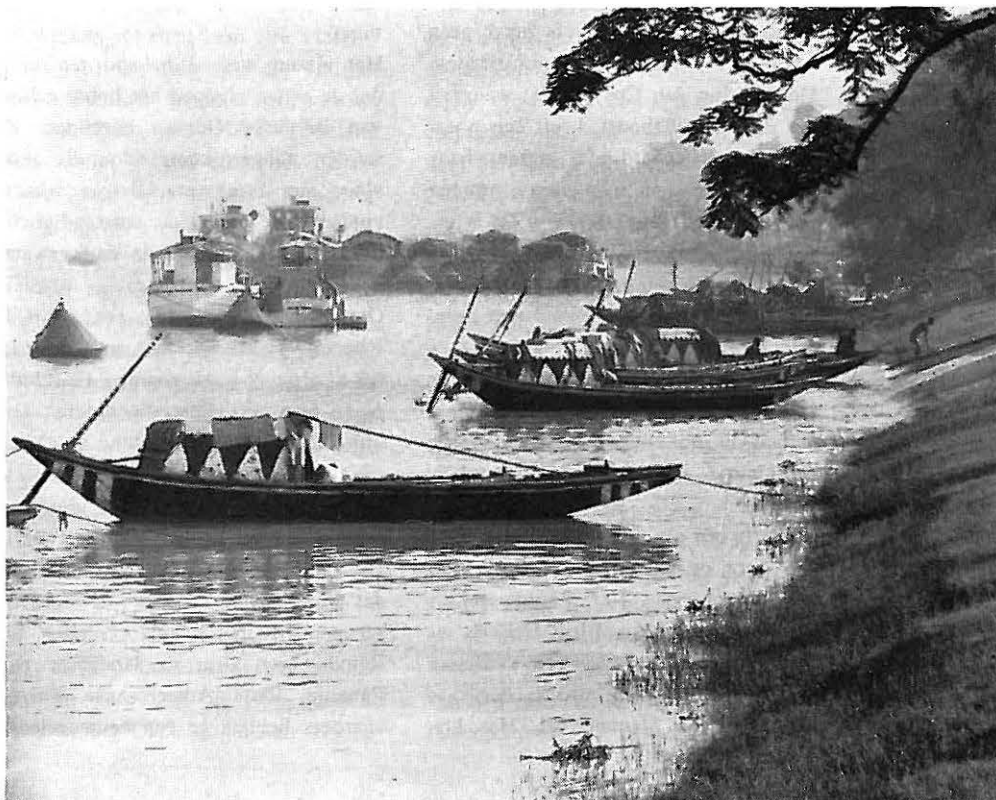
BIJ DE FOTO'S:

5e Wtk. J. L. Schijfsma, thans a/b m.s. „Waikelo” nam in de haven van Zanzibar de linksboven afgedrukte opname van aldaar liggende dhow's.

De foto daaronder van Chinese jonks in Castle Peak Bay bij Hong Kong werd gemaakt door Gezagvoerder H. Zeylstra, thans met Europees verlof.

Ook de foto rechtsboven: een opname van een vloot van Japanse vissersboten bij Yokohama, werd door hem gemaakt.

Van de heer Ph. H. Rogaar, Agent van de K.P.M. te Calcutta, ontvingen wij de foto rechtsonder: enige dinghee's op de Hooghly te Calcutta, genomen vroeg in de ochtend; vandaar de mist. Deze dinghee's onderhouden het verkeer tussen schip en de wal.

DE SCHAT VAN HET COCOSEILAND

Het verhaal van de gestolen schat van Lima

Ligt er nu werkelijk een fortuin aan goud, zilver en juwelen te wachten op het eenzame Cocoseiland, om ontdekt te worden? Menigeen gelooft het werkelijk en menigeen heeft geprobeerd die schat te vinden.

Op het onbewoonde tropische eiland ten westen van Panama zou de schat van Lima begraven liggen, een schat, die groter is dan iemand in zijn wildste fantasieën zich kan voorstellen. Honderden avonturiers hebben er onder de brandende tropenzon naar gezocht. Maar tot dusver zijn zij allen met ledige handen teruggekeerd. Het is niet uitgesloten dat die verborgen schat al is gevonden. De vinder zal wel zo verstandig zijn geweest, daar met niemand over te spreken en zeker geen aangifte te doen bij de autoriteiten. De regering van Costa Rica, waaraan het eiland toebehoort, heeft een poosje geleden bepaald, dat zonder haar toestemming geen schatgravers op het eiland mogen gaan werken. Zij is ervan overtuigd dat de schat er werkelijk nog moet zijn en heeft daarom het plan opgevat het hele eiland met mijn-detectors te laten onderzoeken.

Wij zullen iedere vierkante centimeter van het eiland aftasten en zo er enig metaal in de bodem ligt, zullen wij het vinden. Aldus de regeringsverklaring.

Cocos is een groot eiland met een zandig, door de golven aangetast strand. Het ligt ongeveer 650 km zuidwest van Puntarenas in Costa Rica. Heuvels en bergen nemen ongeveer 18 vierkante mijlen in beslag; de rest is oerwoud met tropische plantengroei. Het kli-

maat is er niet erg aantrekkelijk: heet, regenachtig en bijna zonder wind. Een waar paradijs voor muskieten en ander ongedierte. Het is ongezond en het is dus geen wonder dat het onbewoond is.

Tal van schatgravers zijn op het strand neergestreken, vol goede moed. Maar al spoedig zakte hun enthousiasme als gevolg van de grote hitte, het afmatende graven en het uitblijven van enig succes. Het is ook mogelijk, dat de schat op een deel van het eiland is begraven dat thans door de zee is overspoeld. Teleurstelling is het lot van een ieder geweest, die daar heeft gezocht. Men kwam armer, maar aan de andere kant, rijker aan ervaring thuis.

Het eiland was al bekend ten tijde, dat de eerste schepen het brede gebied van de Stille Oceaan bezeilden. Zij werden aangetrokken door de overvloed van zoet water dat er was te vinden, een gelukkige omstandigheid, omdat destijds het drink- en waswater in vaten meegenomen moest worden. Omdat het eiland uit de route van de schepen lag, is het best mogelijk dat het al vroeger heeft gediend als schuilplaats van zeerovers, die tijdelijk hun buit begroeven of het eiland aandeden om hun vaartuigen te repareren.

Sir Francis Drake moet het eiland al gekend hebben en daar zijn zoetwater-voorraad hebben aangevuld ten tijde dat hij jacht maakte op de Spaanse schepen die, met schatten beladen, bestemd waren voor de landengte van Panama. Zelfs Amerikaanse walvisvaarders hebben er een eeuw geleden

hun watervoorraad aangevuld. Maar door de opkomst van de stoom en de mogelijkheid om zeewater te destilleren raakte het eiland zijn aantrekkelijkheid kwijt.

Zoals dit te doen gebruikelijk is, deden er generaties lang onder de zeelieden verhalen de ronde die hierop neerkwamen, dat een zekere Thompson, kapitein van de Mary Read, op het Cocoseiland een schat had begraven. Op zekere dag, zo heet het, terwijl de Peruaanse patriotten zich met succes verzetten tegen het Spaanse regime, zeilde hij naar de haven van Callao en smeedde de eerste schakel in een hele keten, waarvan het eind nog niet is te zien. De Spaanse schatten waren destijds in handen van enkele Spaanse aristocraten en van de kerk. Door de uitbuiting van land en volk waren die enorme schatten bijeengebracht. Wetend dat de kansen om de rebellen te verslaan vrijwel nihil waren, probeerden zowel burgers als geestelijken hun bezittingen naar Panama over te brengen, waar zij buiten het bereik lagen van de patriotten. De Mary Readscheen een door de hemel gegeven gelegenheid.

Een ieder was overtuigd van de goede trouw van een Brits vlaggeschip. De komst was de betrouwbare oplossing van hun probleem. Zij maakten een handelsovereenkomst met kapitein Thompson, die van zijn kant een prompte aflevering van de schatten in Panama beloofde.

Eenmaal op zee, bezweek zowel kapitein Thompson als zijn bemanning voor de grote verleiding zonder enige

moeite een grote buit in de wacht te slepen. Zij vermoordden de Spaanse bewakers en zetten de lijken overboord. Vervolgens zetten zij koers naar het Cocoseiland, begroeven daar de schatten en vatten het plan op later terug te komen. Zij waren zich wel bewust, dat schip en bemanning dienden te verdwijnen voor een hele tijd, totdat het rumoer omtrent de roverij geluwd zou zijn. Het nieuws van de roverij was echter voldoende, om een Brits fregat uit te sturen om de Mary Read op te zoeken. Ondanks de uitgestrektheid van de Stille Oceaan gelukte het dit schip te vinden. Met de bemanning ervan werd korte metten gemaakt. Zij werd, uitgezonderd de kapitein ter plaatse vermoord. De kapitein moest beloven de nieuwe rovers de plaats van de verborgen schatten te wijzen. Maar Thompson was ook niet van vandaag of gisteren. Terug op het Cocoseiland, terwijl naarstig naar de verborgen schat werd gezocht, ontsnapte hij in het oerwoud. Na een week zoeken naar de vluchteling gaf de kapitein van het fregat het op en lichtte het anker, vertrouwend op de onmogelijkheid voor zijn gevangene om in leven te blijven.

Een verhaal als dit dient natuurlijk een redelijk aannemelijk vervolg te hebben. Zo deed een schip een tijdje na het voorval het Cocoseiland aan om vers water in te nemen. Men vond toen Thompson. Denkend dat hij een deserteur van een walvisvaarder was, nam men hem aan boord. Hij wilde wel werken tot men hem zou afzetten in Nieuw-Engeland, waar hij voorgaf thuis te behoren. In die dagen was het een lange weg van Nieuw-Engeland rond Kaap Hoorn, naar het Cocoseiland. Thompson is daar nimmer op teruggekeerd.

Na zijn dood bleef het verhaal de ronde doen dat hij aan een van zijn Amerikaanse vrienden een kaart achterliet, waarop de nodige aanwijzingen voorkwamen. Deze kaart nu, al of niet gefingeerd, heeft tal van expedities geïnspireerd om naar de verborgen schat te gaan zoeken. Zo is een zekere Geisler, een Duitser, erop uitgetrokken. Ondanks het moordende klimaat verbleef hij er enkele jaren, spittend en zoekend. Als een gebroken man keerde hij met ledige handen terug.

Zelfs de Kon. Engelse Marine zwichtte voor de verleiding. In 1896 deed de Haughty het Cocoseiland aan. De ka-

pitein stuurde zijn bemanning naar de wal om te zoeken, maar succes had men evenmin als Geisler. Toen hij in Engeland terugkwam, kreeg hij een stevig standje omdat hij zijn schip zo nodeloos had opgehouden om naar de schat te zoeken.

Ook de bevelvoerende officieren van de oorlogsschepen Imperieuse en Amphion konden de verleiding niet weerstaan. Ook zij koersten naar het Cocoseiland, waar zij evenmin iets vonden. Een Britse miljonair, zekere Lord Fitzwilliam, rustte in 1904 een groot schip uit. Op zijn kaart was de plaats van de verborgen schat precies aangegeven, maar ook hij kwam met ledige handen thuis.

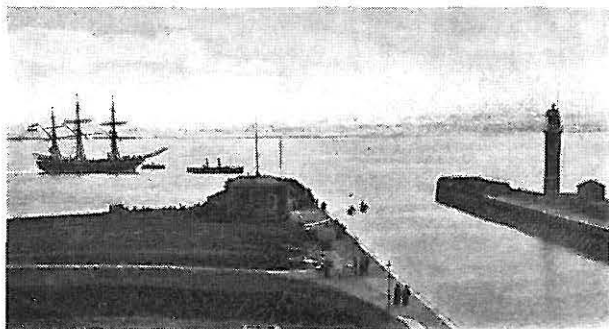
Anderen beproefden eveneens hun geluk, waaronder de bekende sportman Malcolm Campbell, die verscheidene wereldrecords op het gebied van raceboten en -auto's op zijn naam had staan. Maar ook zijn expeditie liep op niets uit.

Hoe groot is nu wel de begraven schat? Sommigen taxeren de waarde op 30 miljoen dollar. Een ieder moet echter voor zichzelf weten wat hij daarvan wil geloven.

(Overgenomen uit „Hoofd en Hand”)

Een 75-jarige dame schrijft aan haar achterneefje

Een verhaaltje bij een anocht

Rotterdam, 27 mei 1963.

Beste Tom,

Hierbij zend ik je nog enkele exemplaren voor je plakboek. Er is een unieke foto bij uit mijn geboorteplaats Hellevoetsluis en zeker heel oud, misschien zelfs uit het einde der vorige eeuw. Daar zie je dan op H.M. „Nautilus” het schip dat aan het kleinste kind bekend was, omdat het nauw verwant was met vele inwoners, die een vader, een zoon, kleinkind of verloofde aan boord hadden. Dit schip dat je nu hier ongetuigd ziet, was met *volle* zeilen voor ons kinderen, een wonderschip, prachtig mooi. Het wordt nu hier getrokken door twee sleepboten en zal ligplaats nemen in het kleine haventje dat daarmede bijna geheel gevuld was. Wij woonden enkele jaren aan de havenkade en hadden het schip zo gezeid, vlak voor ons neus. Je begrijpt dat dit voor ons een feest was. Je zult vragen — wat deed zo'n schip? — Het ging een paar maal per jaar een oefentocht maken met jonge matroosjes van plus minus 14 jaar. Een schip met kinderen dus, dat al zeilende naar de

Middellandse Zee trok, om daar de jongens te bekwamen voor het zeemansvak. Daar leerden ze splitsen en knopen, daar klommen ze als jonge apen het want in, om de zeilen op te rollen, of te ontplooiën. Daar leerden ze het harde zeemansleven kennen met de harde tucht uit die dagen. De eenvoudige zeemanskost: rats, kuch en bonen. Daar werden ze bij gehard, daar groeiden ze uit tot de latere stoere matrozen, die voor geen kleintje vervaard waren. Denk je dat eens goed in: geen sinaasappel, geen ijsje, geen snoepjes, geen mooie boeken, geen radio, geen televisie. Op het dek of op een vlot wisten ze hun eigen kleren. En nu zou je misschien denken, dat ze ongelukkig waren? Geen kwestie van. En wat een geest, een humor, waar je nu weleens vergeefs naar zoekt. En wanneer ze na hun grote reis binnen kwamen, dan waren het gebruide knapen, die al veel levenservaring hadden opgedaan. Alle mensen waren weer heel blij, als dat „schip met kinderen”, — zoals de oude vrouwen dat zeiden — weer binnen was. Dan was er grote vreugde in ons stadje. De schoolgaande jeugd genoot ook van de thuiskomst, want voor hen was er nog een aardige attractie bij. Wanneer het schip eenmaal gemeerd was, dan gooiden de matroosjes roggemik op de wal, die gretig door de jeugd gegrabbeld werd. Dan kwamen de jongens ook meestal te laat op school, omdat de brug dan open gedraaid was en ze veel liever bleven grabbelen, dan tijdig naar de school te gaan. Dit alles werd echter grootmoedig door de onderwijzers vergeven, want de „Tulius” was binnen, zoals het in de volksmond luidde. Wanneer je door een vergrootglas kijkt zie je, dat het linker havenhoofd vol mensen staat. Ook lopen er een paar dames gekleed in de heel lange rokken uit die dagen. In die eenvoudige goede oude tijd, in dat kleine stadje aan het Haringvliet (waar nu de Deltawerken alle zeearmen afdammen) hebben wij een heerlijke onbezorgde jeugd gehad, volop lucht, volop water, volop zon. De zomers leken vroeger langer en zonniger (of is dat verbeelding van me?) Geen verkeer. Mijn liefje wat wil je nog meer. Nu Tom, een verhaaltje bij een anocht. Bewaar de kaart goed, wan ze heeft waarde. Heel veel groeten voor allemaal, voor jou een stevige handdruk van

Tante Geertje.

PERSONALIA

Promoties:

N.T.P.M.

Technisch Varend Personeel

Tot 5e Werktuigkundige de Ass. Werktuigkundige H. C. W. van Stuwe (m.i.v. 1-5-63).

Hartelijk gelukgewenst.

Mutaties gezagvoerders:

K.P.M.

J. C. Schouw ex RV naar m.s. „Waiwerang”	31-5-63
H. P. Steggerda ex m.s. „Waiwerang” met RV	31-5-63
R. Severien (1e Stm.) m.s. „Siberoet” (dd. Gezagv.)	31-5-63
W. C. Mulder ex m.s. „Siberoet” met RV	31-5-63
R. A. Corten (2e Stm.) ex RV naar m.s. „Batavia” BMC	2-6-63
P. J. Bruls (dd. Gezagv.) ex m.s. „Batavia” naar CD/PD Singapore.	2-6-63

Mutaties hoofdwerktuigkundigen:

K.P.M.

H. Broekman (dd. Hfd. Wtk.) ex m.s. „Van Cloon” naar Singapore	15-5-63
J. de Vlas (dd. 2e Wtk.) m.s. „Van Cloon” (dd. Hfd. Wtk.)	15-5-63
J. M. Meinen ex RV naar m.s. „Straat Lombok”	23-5-63
W. Sangers (dd. 2e Wtk.) m.s. „Sanana” (dd. Hfd. Wtk.)	16-5-63
H. J. Riko ex m.s. „Sraat Lombok” met RV/OP	23-5-63
J. H. Beumer (dd. Hfd. Wtk.) ex m.s. „Sanana” naar m.s. „Siaoe” (dd. Hfd. Wtk.)	29-5-63
G. Doesburg (dd. Hfd. Wtk.) ex m.s. „Siaoe” met RV	29-5-63

N.T.P.M.

C. Schoemaker ex verlof naar s.s. „Westertoren”	11-5-63
D. Bus ex s.s. „Westertoren” met verlof	15-5-63
R. Pagels ex verlof naar m.s. „Senegalkust”	24-5-63
A. A. Egas ex m.s. „Senegalkust” met verlof	25-5-63

*Alle verlofgangers: een prettig verlof.
Alle herplaatsten: een goede vaart.*

Met verlof gegaan :

K.P.M.

9-5-63	de heer P. C. de Waal	uit Sorong	EV
11-5-63	2e Stm. J. Houweling	uit Mombasa	RV/SV
12-5-63	1e Stm. F. G. van Amersfoorth	uit Singapore	RV
14-5-63	1e Stm. J. G. Ormel	uit Triëst	RV
15-5-63	3e Stm. H. A. R. Fleischeuer	uit Singapore	RV/SV
18-5-63	3e Wtk. E. Kats	uit Bangkok	RV
22-5-63	3e Wtk. W. Best	uit Singapore	RV/SV
25-5-63	3e Stm. A. Kruger	uit Aden	RV/SV
29-5-63	de heer J. S. Wilting	uit Singapore	EV
30-5-63	2e Wtk. G. Doesburg	uit Sydney	RV/SV
5-6-63	de heer J. Hoogerbrugge	uit Hollandia	EV
6-6-63	3e Stm. K. Beekes	uit Singapore	RV/SV

N.T.P.M.

21-5-63	3e Stm. L. C. van Kooten (SV)	ex s.s. „Munttoren”
21-5-63	4e Wtk. J. van Sluys	ex s.s. „Munttoren”
21-5-63	5e Wtk. J. Huisman	ex s.s. „Munttoren”
22-5-63	3e Stm. J. de Voogd (SV)	ex s.s. „Munttoren”
22-5-63	2e Wtk. P. Molenaar (SV)	ex s.s. „Munttoren”
25-5-63	4e Wtk. C. P. Boucherie (SV)	ex m.s. „Senegalkust”

Een prettig verlof toegewenst.

Na verlof vertrokken :

K.P.M.

21-5-63	2e Stm. B. H. Verseput (Aden) m.s. „Waikelo”
26-5-63	2e Stm. M. F. Gout (Singapore) m.s. „Keerkring”
30-5-63	5e Wtk. J. L. Schijfsma (Mombasa) m.s. „Waikelo”
3-6-63	Gezin 2e Stm. O. J. Stumpf (Sydney)

N.T.P.M.

8-5-63	5e Wtk. H. J. Bieber (Rotterdam) s.s. „Munttoren”
11-5-63	2e Wtk. H. B. Beck (Antwerpen) m.s. „Senegalkust”
20-5-63	4e Wtk. D. Schaafsma (Rotterdam) s.s. „Munttoren”

Goede wacht en behouden vaart.

Geslaagd voor een hoger diploma:

K.P.M.

5e Wtk. J. Jorna	13-5-63	A
2e Stm. M. F. Gout	14-5-63	SI
3e Stm. G. A. de Munnik	16-5-63	S II
5e Wtk. P. C. Meulman	20-5-63	A
5e Wtk. J. Datema	31-5-63	A

N.T.P.M.

Ass. Wtk. H. C. W. van Stuwe	1-5-63	VD
------------------------------	--------	----

Onze gelukwensen met het behaalde succes.

Huwelijken:

K.P.M.

2e Stuurman G. J. Hosmar en mej. J. Riedé ddo. 30-5-63 te Den Haag.
3e Stuurman A. J. Eelsing en mej. J. T. van Ligten ddo. 1-6-63 te Groningen.
3e Werktuigkundige T. H. van der Staay en mej. F. N. Prins ddo. 13-6-63 te Heemstede.
3e Werktuigkundige G. C. Grevink en mej. A. Pel. ddo. 21-6-63 te Amsterdam.

Proficiat en „behouden vaart”.

Onze K.P.M.-jubilaris

P. J. J. Hengstz
Electromonteur
25 jaar
1 juli 1963

De redactie biedt U haar hartelijke gelukwensen aan.

Nieuwe K.P.M.-mertjes:

Bahrain, 17-5-63: Maria Josepha Francisca Philippina, dochter van de Heer F. W. Bonsen en mevrouw M. A. Th. J. Bonsen-Twaalfhoven.

Den Haag, 2-6-63: Ronald Harry Alexander, zoon van leerling-werktuigkundige A. K. Bok en mevrouw C. B. Bok-de Boer.

Haarlem, 10-6-63: Anna Maria, dochter van de Heer N. J. Mans (Amsterdamkantoor) en mevrouw D. P. L. Mans-Tavenier.

Nieuw H.V.M.-mertje

Harderwijk, 28-5-63: Erik Joost, zoon van 1e Stuurman R. van der Schaaff en mevrouw I. D. van der Schaaff-van der Geest.

Welkom in de „familie”

IN MEMORIAM

Gepensioneerd Hoofdwerktuigkundige J. Weber overleed ddo. 17-5-63 te Vlaardingen in de leeftijd van 64 jaar.

Gepensioneerd Employé E. F. A. Schut overleed ddo. 17-5-63 te Amsterdam in de leeftijd van 73 jaar.

Gepensioneerd Gezagvoerder D. L. E. Blankstein overleed ddo. 19-5-63 te Amsterdam in de leeftijd van 69 jaar.

Zij rusten in vrede.